

Odă „antrenorului secolului” (trecut)

■ A.D. RACHIERU

Închis, uneori, în tăceri evlavioase, pupând icoane și risipind cruci și „dășchis”, alteori, unor replici „la mișto”, dl. Lordănescu pare un general fricos, indecis, neputând opta: fie pentru amintirea colbuită a unui fost antrenor, fie pentru cariera steapă de viitor senator. Deși au întâlnit o Cehie în reflux pe Toyota Arena, „lepurașii” noștri au oferit un joc rușinos. Degeaba a venit și Lefkaritis, amicul „nașului”, degeaba acuzăm arbitrajul; nici milostivenia lui Rosetti nu ne-a ajutat. „Tricolorii”, fluturând cu voioșie iresponsabilă cartea optimismului au evoluat timorați, la întâmplare, haotic. Sau, cum zice I.Cupen, de-a dreptul „oribil”. Conservatorismul unui antrenor expirat și neputința tăfnoasă a flăcăilor noștri, plini de mofuri și hachițe s-au conjugat, iarăși, nefericit. După această papară, „al treilea chix” mijeste la orizont. Și care cheamă, imperativ, momentul dur al sincerității; adică, nota de plată. Parcă ne-am cam săturat de explicații jenante și de idei

confuze, de teribilisme găștii lui Mutu și escapadele unor stranieri vlăguți, șprițari oferindu-și câte o minivacanță prin astfel de convocări la lot. Și, repetăm, nu atât eșecul doare cât partitura etalată de bravii noștri fotbaliatori, redescoperind vestita și glorioasă temporizare. Ceea ce îngrijorează este tocmai lipsa de perspectivă. Să fie vorba doar de o biată înfrângere? Zgomotoși și indolenți înaintea deplasării la Praga, tricolorii cer acum liniște, deranjați de tonul acid al comentariilor. Și iarăși promit marea cu sarea. Fiindcă, nu-i așa, mai sunt opt meciuri, în bălăile viitoare vor face și vor dregi; și chiar dacă moare speranța — ne asigură diplomatic hârșitul de Lucescu — rămâne pasiunea...

Bineînțeles că publicul rămâne alături de națională. FRF s-a grăbit să-și exprime „gratitudinea” pentru românășii prezenți la Praga. Chiar dacă generația de tînchea (cum a zis cineva) „a jucat atât cât a putut” (apud Mutu). Dar ceva trebuie schimbat. Incapabil de a construi echipe, Lordănescu a gestionat (cu succes, recunoaștem)

formații clădite de alții. La ora predării ștafetei, noii veniți se bălbaie. Antrenorul ezită. Ca să nu spunem că și atmosfera din cadrul lotului s-a deteriorat. „Bisericuțele” sunt active și parșive. Iar nea Puiu, cât o fi de general, nu vrea să fie radical. Așa că o decizie înțeleaptă ar fi demisia. Au mai fost astfel de ocazii (să ne amintim de meciul de pomină cu danezii). Dar bătrânicosul Lordănescu, bine

înșurubat politic, pare greu de clintit. Și mult mai greu de convins. Încât, până la urmă vor hotărî rezultatele. Capul lui Lordănescu stă să cadă. Meciurile adevărate abia urmează. Cehia după galopul de la Erevan s-a relansat, Olanda e întotdeauna favorită iar noi ne chinuim. Și o facem cu o teribilă consecvență!

Nu știm ce-o fi notat agramatul domn Lordănescu în carnețelul său după zborul în Armenia. Dacă o fi aflat că Baros, cel care a vânturat defensivă noastră e un jucător „imobil”, atunci chiar că putem spune un ferm adio! Au răs și curcile de o asemenea „descoperire”. Iar campania pentru Germania va contabiliza un nou și răsunător eșec. Dar eșecurile (spune o zicală bătrână) trec și Lordănescu, fidel mandatului, rămâne. Mai rău, e chiar omul potrivit, e de neînlocuit — cum zice sfătos taica Jean, gloriosul bistrițean, dându-și recent cu părerea. Dacă așa stau lucrurile, atunci degeaba visează Pîți să revină la națională (cum umblă vorba prin cerul de amici). Cum tot degeaba îi face „lobby” fostul prieten Gigi

piperaanul, taxat de presa spaniolă (ediția de Bilbao) drept „un Abramovici din Carpați”. Și care dând Steaua pe mâna lui Zenga a bifat degingolada trupei din Ghencea. Ceea ce se va adevăra, în săptămânile care urmează. Dea Domnul să ne înșelăm!

P.S. Vrând-nevrând, nea Puiu va face curățenia la națională. Cazul Mutu, fostul „principe” care nu mai asculta de nimeni (cum se văicărea don Giovanni, sătul să mai mintă) a ridicat vâlul; ceea ce știam (sau doar bănuiam) am aflat. „Adișor” al nostru nu e singurul pe lista neagră. Sunt și alții în vizor, oricât s-ar căni selecționerul să ne calmeze și să acuze presa că „ar căuta senzaționalul acolo unde nu e”. Deja „uitat” de Mourinho, „salvat” de scenariile noastre care, potrivit, e de neînlocuit — cum zice sfătos taica Jean, gloriosul bistrițean, dându-și recent cu părerea. Dacă așa stau lucrurile, atunci degeaba visează Pîți să revină la națională (cum umblă vorba prin cerul de amici). Cum tot degeaba îi face „lobby” fostul prieten Gigi

Bike Event III: Ciclism la Făget

■ EMIL MONU

Cea de-a III-a ediție a clasicii festival de *mountainbike* **Bike Event III** a avut loc în perioada 29-31 octombrie 2004 în satul de vacanță al Clubului de ciclism Tibiscus Timișoara. Au participat ocupanții locurilor I, II și III de la concursurile organizate de noi în acești ani, care au fost invitați de către organizatori și au confirmat participarea. De asemenea, au participat admiratori și sportivi care s-au înscris până în data de 9 octombrie (data limită a înscrierilor) și au avut loc de cazare în satul de vacanță.

Participarea la acest festival s-a făcut doar pe bază de invitație sau de înscriere prealabilă până la data limită.

Concursurile de Downhill, Monster-Jumps și concursul de Viteză Șosea au avut 30 de participanți ce și-au testat limitele rezistenței bicicletelor dar și nivelul de pregătire fizică și tehnică.

Concursul de Downhill s-a ținut sâmbătă dimineață, pe un traseu ales la întâmplare pe unul dintre munții din zonă și a

fost amenajat și marcat de către majoritatea participanților. La început traseul a fost foarte periculos având două viraje extrem de abrupte; aflați în fața situației că nici barem un biciclist nu a putut coborî tot traseul pe bicicletă, virajul a trebuit modificat cu un alt viraj mai rapid și cu o altă înclinație. Viteza maximă de parcurgere a traseului a fost de 64 Km/ora; au luat startul 13 *mountainbikeri*.

Concursul de Șosea Viteză s-a desfășurat sâmbătă după-amiază pe drumul Jupânești - Făget, având un traseu de 20 kilometri lungime și 7 participanți. Concursul de Monster-

Jumps s-a desfășurat duminică între orele 11 și 14 la cariera de nisip și pe traseul de *motocross* de la Brănești. S-a punctat spectaculozitatea săriturilor, inițiativa și reușita lor, se pare că acesta a fost momentul când a luat ființă un nou tip de

sport extrem... săritul în gol fără parașută!

Cu toate acestea, întrunirea clubului a fost deranjată de câțiva bicicliști fani ai Hobby Sport Timișoara.

Cazarea s-a făcut în camerele Casei de Vacanță Augusta (100.000 lei/2 nopți).

Masa a fost asigurată contra sumei rezonabile de 400.000 lei pentru întreaga perioadă, mâncarea fiind în stil țărănesc.

Clasament

La Downhill:

Wendl Alfred locul I
Bolog Grațian locul II
Pinzariu Dan locul III

Șosea viteză:

Nagy Robert locul I
Petrov Daniel locul II
Lucian Florin locul III

Monster Jumps:

Bolog Grațian locul I
Firuță Alexandru locul I
Pinzariu Dan locul II
Frig Mario locul III

